

ARANYOSVIDÉK.

Torda-Aranyosmegei közigazgatási, közművelődési, társadalmi heti lapja és a Torda-aranyosmegei gazdasági egylet hivatalos közlönye.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 6 frt
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr
Megjelenik minden vasárnap.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS LAPTULAJDONOS:

K. WERESS SÁNDOR.

Szerkesztői szállás és kiadóhivatal, Hiduteza 32.

H I R D E T É S I D I J.

Arzsabály szerint.

Kéziratok nem adatnak vissza.

A mezei gazdálkodásnál szereplő tőkékről.

Az összes emberi foglalkozás nemek között három van, mely munka, szorgalom és takarékoság által a már meglevő kisebb anyagi tőkét újabb szerzemények által gyarapítani tudja, s melyeket ennél fogva termelő, vagy produktív foglalkozásnak szoktunk nevezni. E három foglalkozás, vagy keresetmód: a földművelés, ipar és kereskedelem.

A földművelés, illetőleg a mezei gazdálkodás által, ideszámítva az erdő- és kertgazdálkodást is, a gazda új, eddig nem létezett anyagokat vagyis javakat termel; az iparos a gazda által termelt nyers anyagokat átalakítja, s ez által termelt nyers anyagokat átalakítja, s ez által annak értékét fokozza, a kereskedő a gazda nyers anyagát és az iparos készítményeit átveszi és a továbbállítás által a távoli vidékek és országok lakói számára a hozzáférhetést megkönnyíti.

Az említett három keresetmóddal foglalkozó egyéneknek, tehát úgy a gazdáknak és iparosoknak, mint a kereskedőknek, hogy üzletüket folyvást és fennakadás nélkül folytathassák bizo-

nyos mennyiségű pénzkészletre és más természetű, de pénzürtéket képviselő tőkére van szükségük. E tőke általában háromféle u. m.: alaptőke, állótőke és forgótőke.

A mezőgazdasági üzletnél túlnyomóan az alaptőke szerepel, kisebb mértékben az álló- s még kisebb mértékben a forgótőke; az iparüzletnél nagyobb szerep jut az álló- s kisebb az alap- és forgótőkének; a kereskedelmi üzletnél a legfőbb kellek a forgótőke, s csak mellékes szerep jut az alap- és állótőkének.

E megkülönböztetési mód után mindjárt feltűnik az, hogy az említett három keresetmód közül a kereskedelem az, mely a nála mindig, vagy legalább rendes körülmények között nagy készletben levő és könnyen mozgatható forgótőkével a legnagyobb előnyt biztosíthatja magának, mert ugyanazon összeget ügyes kéz és vállalkozó szellemi egy évben többször tudja kamatoztatni; e tekintetben kisebb hasznot élvez az iparos, a mezei gazda pedig már nevezetesen hátrányban áll az ő-, túlnyomóan ingatlan értéket képviselő alaptőkével a mennyiben ez évenkéntren-

desen csak egyszer kamatozik, sőt igen sokféle befektetése csak évek múlva hozza meg a méltányosan várható kamatot, mivel pl. a talajjavítási befektetések, tenyész-, vagy igavonó-állatok felnevelése stb. . . . És éppen, mert a mezei gazda az iparossal és kereskedővel e tekintetben igen nagy hátrányban van, kellene minden gazdának azon lenni, hogy általa a gazdasági üzlet érdekében tett befektetések és alkalmazott más természetű tőkék ne csak rövid időre, s ne is csak sokáig, hanem állandóan behozzák az utánuk várható legmagasabb kamatot.

Hogy a mezei gazdák ezen törekvésüket siker is kísérje, első sorban ismernie kell a gazdának gazdasági üzleténél alkalmazott és már röviden említett különféle tőkék minőségét, azok természetét és alkalmazási módját.

Mint már említve volt, minden gazdasági üzletnél 3féle tőke szerepel u. m. alaptőke, állótőke és forgótőke. E tőkékről egész részletesen írni e lapok keretén kívül esik, minél fogva azokról csak főbb városokban emlékezhetünk meg.

A. Alaptőke.

Ért el nem mulasztott volna egyetlen kalákát, vagy vasárnap délutáni tánczot, melyeket az akkori időben is éppen úgy felkeresett a könnyelmű időöltésre kevés biztatással ráhajlítható fiatalság, mint ma napság.

Aztán valljuk meg az igazat, Gáspár ur kissé fukari ember is volt. Még ma is él a volt aranyoszeiki nép ajkán a nóta: Csipkebokor-lencse, szalonna, meg hagyma, Tar Gáspár eselédje testi tápláléka. Reá készítek vagy másra, nem állítom, mert nem a fent említett nagyobb hatalmaskodási perből olvastam.

Hogy Gáspár ur ne vette volna észre Annók asszony elégedetlen voltát, nem állítjuk, sőt ha olykor rá gondolt két ifju legényre: Diószegi Bálintra és Nagy Jánosra, kik Felső-Szt.-Mihályfalváról fel-fel látogattak, s még ha mulatság nem is volt, akkor is a ház körül lábatlankodtak, nem egyszer taszította bé homlokába süvegét, s áldogatta őket ördöglelkűeknek, de csak úgy magában, mert az ilyesféle káromlásért akkor nagy büntetés járta, nem mint ma napság, szégyenére úgy a papoknak, mint az ő palástjuk alatt létező keresztény híveknek.

Hogy sok szómat egymásba ne öltsem, megtörtént csak hamar a nagy eset, mely az „Atilla” czim alatt elhelyezett protokulumban jókora helyet elfoglal, s mely Tar Gáspár uramat szomorú özvegyiségbe ejtette.

A menyecske megugrott a háztól! Még ha csak maga ment volna el, egyedül, de mint hírül vitték a falu tulsó végén kaszáltató gazdának, nem egy, de két ifju legénnyel szökött meg; loháton, magával vivén drága egyetmás ruhaneműt.

AZ „ARANYOSVIDÉK” TÁRCZÁJA

M A R I.

Heiné szerette Ágnest — és dalolt.

Lybanoni czedrus törzsét
Megnagyolta duryán,
Bemártotta az Aetnába,
Háborgott a vulkán —
Fölragadta s elrohant a
Mont-Cenisre véle,
Lángbetűkkel fölrajzolta
A fekete égre,
Hogy: szeretlek Ágnes!

Az én szerelmem más világban élt —
S hogy néha visszagondolok reá,
Sirok elzüllött álmaim felett.

Az ibolya gyöngé szarát
Megfaragtam szépen,
A fehérliliom kelyhét
Szalagokra téptem,
Irtam, irtam — beleirtam
A szívem, a lelkem,
Sirva vagy nevetve mindig,
Mindig énekeltem:
Tied vagyok Mari.

THURY ZOLTÁN.

Asszonyszöktetés 1654-ben.

Ott tanáltam rá e történetre a volt Aranyoszeiki levéltárban és ha akadna támaszkodó hitetlen ember, ki annak igaz voltát kó-

nok módon megtagadná, nem cselekszem akképen, mint a peleskei notárius, ki a Corpus jurisban irottakat kétségbe vonni akarónak a természetes törvénykönyvet bővebb bizonyítékul a fejéhez vágni ígérte; én megelégszem azzal, hogy hivatkozom az említett levéltár „Atilla” czim alatt elhelyezett disznóbörbe kötött vastag foliánsára, ott megolvashatja bárki, hol is a késő utódok épülésére az elmondandók egy nagyobb hatalmaskodási per rendén tömötten előadva és leírva vannak.

Tar Gergely uram 1654-ben mint székelly nemes ember örvendett Felső-Sinfalván a székelly szabadságnak, meg lévén áldva az élet minden javaival, s nem is volt neki mint a nóta mondja egyéb vesztesége: csak az, hogy szép asszony volt a felesége.

Csegezből származott bé az akkor még Felső-Sinfalvának nevezett mai Sinfalvára, Alsó-Sinfalvát azelőtt mintegy 50 évvel pusztították el a tatárok, úgy hogy lakói Kövend, Rákos és Várfalvára széledtek el. Beházasodott a Dobos István uram jószágába, el vévén feleségül annak híres szépségű nevelt leányát Gabos Annókot.

Az első egy-két esztendő csak eltelt valahogy. Nem mintha nem lett volna elég összehajlás közöttük, s az is igaz, hogy rendszeren Annók asszony kezdette a herceze-hurczát, de az atyafiság azzal vigasztalta őket, hogy majd csak összetörödnék idővel. Legnagyobb baj volt azonban, hogy Gáspár ur történetünk idejében elhaladta már az 50 évet, a menyecske pedig alig lépte át a 22 esztendőt, s az ur már beleunt a hívságos világi mulatozásokba, az asszony a világ minden kincse-

Az alaptöket alkotja a telek, vagy földbirtok a rajta lévő épületekkel és jogokkal együtt. Az alaptöke tehát több alkatrészekből áll; legfőbb alkatrészét képezi pedig:

I. A talaj. Talajnak nevezzük földünk azon legfelsőbb rétegét, melyben a növények gyökerei szétterjeszkednek, s melyet földmivelő eszközeinkkel különféle módon megmunkálunk. A talajt a mezei gazda különféle növények és növényi termékek termelésére használja, e célra azonban igen sokszor csak költséges munkálatokkal lehet alkalmassá tenni, s még ekkor sem lehet csupán egy irányu termelésre használni, hanem a legtöbbször különféle részekre, vagyis mívelési ágakra van felosztva, némely része pedig parlagban hever. E felosztást legtöbbször természeti kényszerüségéből meg is kell tartani, minek folytán a következő mívelési ágak különböztethetők meg: 1. Szántóföldek, 2. Rétek, 3. Legelők, 4. Kertek, 5. Erdők, 6. Vizek, nádasok és különféle kisebb bányák, (pl. homok, kavics, agyag stb),

P.

(Folyt. következik.)

Kovácsi Antal.

Kovácsi Antal, született Tordán, 1820. február 17-én. Elemi és algimnáziumi tanulmányait a tordai unitárius algimnáziumban felsőbb gimnáziumi és filozófiai tanulmányait a kolozsvári unitárius főiskolában végezte. 1840-ben, husz éves korában pályázott külföldi egyetemre, s az unitárius egyház ajánlatára Pálffy Dénes birtokos látta el költséggel, oly kikötéssel, hogy visszajöve legyen fia nevelője, s azután tanár az unitárius főiskolánál. 1842—43-ban Berlinben tanult a legjelesebb magyar ifjak társaságában, 1859-ig tartott nevelői kötelezettsége, de, szerencséjére, a telet mindig az erdélyrészi kultúra központjában, Kolozsvárt töltötte. 1850—53-ban az unitárius főiskolánál Kolozsvárt rendkívüli minőségben alkalmaztatott a latin nyelv tanítására.

De Gáspár úr sem volt rest, hanem egyik kaszását elszalasztotta a harangozóház fel a dombtetőn épült toronyba, félreverte a harangot, s maga kaszásaival, s innen-onnan összeharangozott szemszédaival erélyesen utánna inalt a szökevényeknek, s a Melegtóér mellől kiérve csakhamar meglátták a szökevény legényeket, kik közül Diószegi Bálint a menyecskét, kényeres pajtása Nagy János pedig a párna- és derekalj héjakba csomogolt asszonyi egyetmást vitték nagy lóhalálába Felső-Szent-Mihályfalvának.

A félrevert harang kongása, az üldözők zajgása, kik rusnya békának, oldalbahónak, s más nem emberi ábrázatu lényeknek szidalmazták az asszonyrablókat, képzelhetni mily süketítő lármát idézett elé a csöndes völgyben; de amazoknak jó vérű székely lovaik lévén sebesen vágtattak tova, mindaddig, míg a hártárról eléjük kanyarodott egy szénás-szekér, annak tetején állott hosszonyelű favillájával Dipsey Pál uram, a Gáspár úr komája, annak sem volt sürgősebb dolga, mint hogy a szekér tetejéről a menekülők elé szorja a szénát oly nagy mennyiségben, hogy a rohanó lovak belebotolva, lovasaikkal együtt felborultak, s mielőtt újra nyeregbe kaphattak volna, az üldözők beérték és lefűlelték.

Visszavitték tehát nagy diadallal a sinfalviak a szökevényeket, s az asszonyt a megbántott férj, a fiukat pedig a falusbíró vette zár alá mi anynyival alkalomszerűbben történt, mert másnapra várták a derék szék assessorait, kik éppen azon időben járták meg a széket igazság tétel végett.

Gáspár úr pedig fogadkozott keményen, hogy ezt a csufuságot magán száradni nem hagyja, hanem feladja őket a tisztek kezébe.

Ugy is történt.

(Folyt. következik.)

Rendes tanári működését 1856. őszén kezdte meg. Már akkor dolgozott Finály Henrikkel, s másokkal a latin-magyar szótár kiadásán, mely 1858-ban meg is jelent. Rendes tanárrá lévén, megválasztott igazgatónak, mely tisztet hat évig viselte. Nagy küzdelmet fejtett ki a kutwurf-rendszer germanisáló irányával szemben.

1863-ban titkára lett az akkor alakult „Kolozsvári jótékony nőegyletnek“ s az volt haláláig.

1876. óta mint közigazgatási jegyző igen sokat dolgozott az egyház érdekében, e ténnyel áldásos munkájának gyümölcseként marad fenn a kepe megváltás eszméje és ténye.

Irodalmi munkásságát korán kezdte. 1843-ban irt a kisdédővodákról; 1847-ben Gáspár Jánossal kiadták a „Magyar olvasókönyv“ első folyamát. Ez a valóban uttörő mű tanúsága volt széleskörű ismereteinek. Az olvasókönyv tartalmának jelességéről tanuskodik az, hogy 7. kiadásban jelent meg és még ma is használatban van. 1870—73-ban társszerkesztője volt a „Keresztény Magvetőnek.“ Ebben bocsátotta közre legjobb paedagogiai dolgozatait: „Iskoláinkról“ 1861. „Tévedésünk a népnevelés ügyben.“ 1861. „Népiskoláinkról.“ 1868. A „gimnázium.“ 1869. A „gimnáziumok új tanterve.“ 1871. „Realismus és humanismus.“ 1872. „A téli vizsgálatról.“ 1878. „A gimnáziumokról és reáliskolákról.“ 1880. „A túlterhelés kérdése a gymnasiumokban.“ 1881. „Az érettségi vizsga.“ 1888. „A nevelés és tanítás új jellege.“ 1889. stb. Kiadta dr. Brassai-féle földrajzot; francziából fordított egy kis művet. a „takarékoságról.“

Mint tanár különös mértékben birta tanítványai tiszteletét és szeretetét. Hogy milyen jóságos lélekkel vette körül tanítványait s viszont mennyire szerették őt tanítványai, arról tanuskodnak ma is élő hálás tanítványai, kik közül igen sokan a társadalom tekintélyes tagjai.

De nem csak tanítványai szerették őt annyira, hanem szerette mindenki, a ki őt ismerte, mert életének minden óráját jó cselekedetek töltötték be. Az árváknak gyámolítója s szegényeknek valódi jöltevéje volt. Szegénysorsu tanítványait sajátjából számtalanszor segélyezte.

A „nőegylet“ által segélyezettettek ügyét annyira szívén hordozta, hogy még betegsége alatt is naponként állított ki nyuktákat azok számára, sőt élete utolsó óráiban is.

Kovácsi Antal tanárról sok olyan jellemző apróságot beszélnek, melyek az ő rendkívüli jó szívéről tesznek tanúságot. Tény például az, hogy 1856. óta, 36 éve, Kovácsi s ha senkit sem buktatott meg. De szeretettel és gondoskodással kísérte figyelemmel a növendékeit, s ha valamelyik nagyon el volt maradva az ő tantárgyaiban inkább ő tanította, csak hogy tudjon valamit. Azonban nem mindig elégedett meg azzal, hogy maga tantárgyai miatt ne legyen szomorúságuk a tanítványoknak. Bizonyítja ezt a következő eset: Egy növendéket a tanári értekezleten a szemeszter végén Benczedy Gergely szekundára ítelt. A fiu el volt keseredve. Kovácsinak fájt a fiu szomorúsága, mit ez elpanaszolt. Kovácsi bácsi egész nap nem tudott miatta nyugodni. Gondolkozott és töprengett, hogy mit tegyen. Így érte az est és Kovácsi bácsi végre is lefeküdt. De nem tudott aludni a fiu szekundája miatt. Éjfél-tájban felkelt, hevenyészve felöltözött s átment Benczedy Gergelyhez. Felzúgortva a házat és felköltötte Benczedy Gergelyt „Mi a baj Kovácsi bácsi?“ Kérdezte Benczedy, szinte megijedve az ő izgatottságán. „Gergely fiam — szól Kovácsi bácsi — ne buktasd meg azt a fiut. Huzd ki a szekundáját.“ És ott várt és kérlelte, a míg Benczedy végre kihuzta a szekundát, mely oly sok nyugtalanságot okozott Kovácsi bácsinak.

40 évi áldásos tanári működése alatt nem lehet találni csak egy napot sem, melyen odaadó buzgósága csak pillanatra is csökkent volna.

A munkában, közbecsülés- és sze etétben őszült meg, a java részét a közügy, avagy mások javára szentelte. Megáldotta a sors e nagy munka szeretethez kitartó erővel, s jó kedéllyel, a mely egész életén át kísérte, jó kedélye utolsó perczig megmaradt, úgy, hogy aggodó környezete sem gondolhatott a gyászos katasztrófára. Egyszerűség volt jellemzője, annyira, hogy még tanítványai közül is a cifrázkodókat megróta. Forrón szeretett egyetlen leánya és veje, úgy a tanári kar és egyház, valamint a nagyszámu rokonság elhatározta, hogy a koszorukra szánt összeggel oly módon fogja megörökíteni, hogy kamatja évenként pályadíjul tüzetik ki a tanuló ifjuság között. A családi gyászjelentésen kívül úgy a tanári kar, mint az egyház gyászjelentést adott ki. 40 évi fáradszatos munkásságával példát adott nekünk, hogy cselekedjünk mi is, a miként ő cselekedett. Legyen emléke áldott!

Képviselő-választási mozgalmak Maros-Ludason.

Az alkotmány sorompói újra megnyitlak, hogy a nép, a nemzet alkotmányos jogainak legszebbikét gyakorolja, s szavazatát a sorsintéző urnába beledobja, s határozzon önkezüleg jogai felett.

A közélet ismét megélnékült, tél van, de a téli dermedt jegét a hazafiság t vasz sugára hatja át, s e sugár szétárasztja melegét a polgárok szívébe is.

A közélet megélnékült, az utcán mozgó alakok, a házfüdelén lengő tricolor-zászlók hirdetik a közlegő képviselő-választást, s az általános országos mozgalom hullánverésével szemben nem maradhatott tétlen és közönyös a mi képviselő-választó kerületünk sem.

A maros-ludasi országgyűlési képviselő-választók szabályü pártját, Betegh Sándor osztatlan tiszteletnek örvendő pártelnök folyó hó 16-án képviselő-jelölő értekezletre hívta egybe Maros-Ludason, máskor oly egyhangu, az események szünteretül távollévő község megélnékült, a vidék független birtokos tagjai tömegesen siettek megjelenésükkel részt venni a szabadelvü párt mai napra kitűzött jelölt candidáló értekezletre. Diszes fogatokon, lobogókkal jelentek meg a választók, hogy ez alkalommal a kerületbe érkező gróf Bethlen Balázs vármegyei birtokos képviselő-jelölt elé vonuljan. Kocsik sora robogott a jelölt egyszerű, de fényes nevét viselő jelvényekkel a Szengyel-félf érkező képviselő-jelölt elé.

Az érkező grótot a párt alelnöke Keresztes Áron üdvözölte s erre képviselő-jelöltünk a jelen voltak lelkesedéstől rivalgó éljenzése között mélyen meghatóttan válaszolt.

Ezután a fogatok diszes sora Ludas-félf vonult és itt a „Társalkodó“ helyiségében összegyűlvé levő és körülbelül 200-ra tehető választó párttagok lelkes éljenzésétől fogadtatva a pártértekezlet kezdetét vette.

Betegh Sándor pártelnök eszmékben gazdag, magas színvonalón álló, szépen átgondolt beszédében vázolván az értekezlet célját, a gyűlést megnyitotta.

Megyénk intelligentiájának színe-világából álló számos tagu küldöttséget kért fel gróf Bethlen Balázs meghívására, ki programbeszéd elmondásához fogott, e beszédben szerenysége mellett, fényes tanúságot tett arról, hogy fiatal kora daczára érett észszel és megvesztegethetlen igazság érzettel kísérte a politikai élet eseményeit, s hogy csak a közélet forumára való kilépésében újoncz, de tapasztalat, politikai érzék és ismeretekben a derék politikuskok babérait tarthat számot. Kifejtette a szabadelvü párt álláspontját, vázolta célját, törekvéseit és azzal kapcsolatban saját önálló felfogásra valló egyéni nézeteit és irányeszméit, s végül kérte a párttagok támogatását, igérvén minden a kerületérdek emelő jó ügye és érdeke buzgó támogatását.

A szépen átgondolt beszéd nem tévesz-

Bő, M.-Szent-Jakab, M.-Kook, Felső-Detrehem, Alsó-Detrehem, M.-Órke, Egerbegy, M.-Czikud, M.-Záh, M.-Tóhát, Maros-Bogát, Maros-Dátos, Maros-Lekencze, Mező-Bodon, M.-Szengyel, M.-Keménytelke, M.-Szakál, M.-Sályi, M.-Gerebenes, M.-Velkér, M.-Mikes, Gerend-Keresztur, Maros-Kecze, Hadrév, Soós-Patak, M.-Méhes, Mező-Uraly, Szent-Margita, Ujfalu, M.-Kapus, Maros-Orbó, Magyar-Dellő, Oláh-Dellő, Nagy Ikland, Kis-Ikland, Mező-Pete községek:

4. A szavazás Torda városában a vármegyeház, Toroczkón a községi iroda, Felvinczen valamint M.-Ludason az állami elemi iskola-helyiségben történik.

5) Az 1874-ik évi XXXIII-ik t.-cz. 68-ik §-a értelmében bot, vagy bármely fegyverrel a szavazásnál megjelenni nem szabad és figyelmeztetik a választóközség, s általában a lakosság, a választási mozgalmak alatt és a választás idején törvénybe ütköző és állam ellenes izgatások, törvénytelen cselekmények, rendetlenségek és zavarok elkövetésétől tartózkodják, mivel bármely

visszaélés, vagy büntény, mely a választási jog — a polgári jogok legszebbikének — gyakorlata közben elkövetetik, az 1874. évi fennidézett t.-cz., valamint a magyar büntető törvénykönyv (1878. évi V. t.-cz.) 8. fejezetének idevonatkozó intézkedései értelmében szigoruan fog megtoroltatni.

6) Minden községi előjáróság, míg szavazói lejárnak, köteles saját kebeléből a szavazatszedési szobába két tagot alkalmazni, kik a törvény 64. §-a értelmében a szavazók személyi azonosságát igazolni hivatvák.

7) A szavazás élő fennszóval történik, a törvény 74. §-a értelmében.

8) A választójogosultságra nézve az 1891. évben kiigazított, 1892. évre érvényes bíró választói névjegyzékek szolgálnak alapul.

Torda-Aranyosvármegye központi választmányának Tordán, 1892. január hó 29-án tartott üléséből.

Rédiger Béla, Cigareán János,
elnök. jegyző.

NYILTTÉR)

A tordai

szénatéren levő

FÜRDŐ

és

vendéglői épület

a hozzátartozó kettős belső telekkel együtt 6 évre bérbe kiadó, esetleg örökáron eladó

Értekezhetni Turzay István-nál Tordán. 2—6

) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Tisztelettel van szerencsém a helybeli és vidéki urak becses tudomására hozni, hogy több év óta fennálló, jó hírnévnek örvendő

FÉRFI SZABÁSZATI-MŰTERMEMET

főtér r. kath. plebania-épületbe helyeztem át,

együttal szíves tudomásukra hozom, hogy műtermemet kivált a Tavaszi és Nyári idényre tetemes honi és külföldi ruha-szövetekkel rendeztem be, melyet személyes bevásárlásaim folytán a szövetek minőségéről és a ruhák készítéséért teljes felelősséget vállalok.

Végül megjegyezni kívánom, hogy a nem tőlem vásárolt szövetek megkészítését is készséggel elfogadom s főtőrekvésem: mindenkor a PONTOSSÁG, JUTÁNYOS ÁR és az UJ-DIVAT.

Szíves pártfogásukat kérve vagyok

kiváló tisztelettel

Bartha János,

férfi-szabó.

3—6

HARMATH JÓZSEF

könyv-, papirkereskedő- és könyvnyomdatulajdonos

TORDÁN.

Van szerencsém a t. cz. helybeli és vidéki vevőim szíves figyelmébe ajánlani dúsan berendezett s mai kor igényeinek teljesen megfelelő

Könyv- és Papirkereskedésemet,

a hol is mindennemű papír-, írószer-, iskolai mellék-, tankönyvek és regények stb, a legolcsóbb árak mellett kaphatók.

A midőn dúsan berendezett könyv- és papirkereskedésemet ajánlanám, megkívánom jegyezni, hogy felette nagy raktárt tartok körjegyzők, községi bírók, a közigazgatás, valamint a t. lelkes urak részére szükséges

nyomtatványokból,

melyek kiállítás, csín és olcsóság tekintetében felülmulnak minden nyomtatvány raktárt.

Olcsók és szép kiállításnak, miután szakértő nyomdai művezető áll rendelkezésemre, saját könyvnyomdamban.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

Könyv- és papirkereskedésemmel kapcsolatban egy dúsan berendezett

DISZMUÁRU ÜZLETET

állítottam fel, melyet sok gondnal s nagy költséggel rendeztem be. Itt mindennemű és olcsóság tekintetében páratlan tárgyak állanak t. vevőim rendelkezésére.

Diszes albumok, szép kivitelű emléktárgyak, gyermekjátékok, óralánczok, zseb-, bankjegy- s szivartárczák, TAX-zsebkécek, szemüvegek, és számtalan sok szebbnél-szebb pipere-tárgyak.

Dús választék! — Olcsó határozott árak!

Üzletem harmadik osztályát képezi az általam POLLÁK T. czégtől átvett ujonnan berendezett, s a kor kívánalmainak teljesen megfelelő — a legmodenebb öntésű betűkkel ellátott

KÖNYVNYOMDA

a hol mindennemű tudományos mű, verses könyvek, iskolai értesítők, évi jelentések, zárszámadások, vámbárczák, meghívók, nász-, gyászjelentések, falragaszok, szóval: egy könyvnyomda keretébe tartozó bármilyen munka, csinos kivitelben, olcsó árak mellett elkészítetik. Bátor vagyok felemlíteni, hogy könyvnyomdamban szakértő művezetőt, alkalmaztam s nyomda-személyzetemet is aránylag megváltoztattam, s ezáltal azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy a felvállalt munkák pontosan és csínnal állítatnak ki, olcsóság tekintetében pedig versenyeznek minden ilyen vállalatla.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek. Csomagolás díjmentesen!

HARMATH JÓZSEF kiadó-nyomdatulajdonos

TORDÁN.

Már megjelent

„TORDAIKÉPES-NAPTÁR

csinos kiállításban, élethű illusztrációkkal, s magvas beltartalommal.

Ara csak 25 kr.